

Rozmawiając o zespole Cushinga

Dr Audrey Cook, DACVIM, DECVIM, DABVP,
radzi, kiedy należy omówić zespół Cushinga z właścicielem

Kiedy rozmawiać o zespole Cushinga

- Jeśli spostrzeżenia właściciela zwierzęcia odpowiadają profilowi psa z zespołem Cushinga
- Jeśli Ty, klinicysta, widzisz oznaki zespołu Cushinga podczas badania psa
- Jeśli Ty, klinicysta, leczysz psa z powodu innej choroby i nie reaguje on zgodnie z oczekiwaniami. Czy zespół Cushinga może współwystępować z inną chorobą i wpływać na powodzenie leczenia pierwszego schorzenia?

Najpierw skup się na pacjencie

Od właściciela usłyszysz coś, co przywoła Ci na myśl zespół Cushinga:

- Zwiększone pragnienie
- Zwiększony apetyt (zmiana apetytu)
- Dyszenie
- Osłabienie

U pacjenta zobaczysz coś, co skojarzy Ci się z zespołem Cushinga:

- Zmiany w okrywie włosowej — będzie ona osłabiona, mogą wystąpić zmiany koloru, ogolone włosy nie będą odrastać
- Zmiany skórne — przyjrzyj się okolicy brzucha pod kątem ścieńczenia skóry, uwidocznienia naczyń krwionośnych oraz pojawienia się zaskórników
- Poszerzenie obrysu brzucha — z powodu powiększenia wątroby, zwiększonego odkładania się tłuszczu w jamie brzusznej (otyłość), osłabienia mięśni brzucha
- Osłabienie i utrata mięśni
 - Poszerzenie obrysu brzucha
 - Osłabienie kończyn tylnych

Możesz coś podejrzewać:

Jeśli leczysz psa pod kątem innej dolegliwości i nie reaguje on zgodnie z oczekiwaniami, przyczyną braku reakcji może być zespół Cushinga.

Diagnostyka i informowanie o dalszym postępowaniu

- Same zmiany wykryte podczas badań laboratoryjnych, bez wywiadu chorobowego lub objawów klinicznych zgodnych z zespołem Cushinga, nie powinny skłaniać do postawienia rozpoznania.
- Unikaj pytań naprowadzających podczas wywiadu z właścicielem. Zamiast tego zadawaj pytania otwarte:

„Proszę opowiedzieć o piciu wody przez Reksa” albo “Proszę powiedzieć ile wody pije Reks.”

- Przekaż klientom prosty, ogólny opis zespołu Cushinga. Zbyt duża ilość informacji może być myląca i powodować niepewność. Oto właściwe wprowadzenie do wytłumaczenia nadczynności kory nadnerczy właścicielom małych psów:

„Większość psów wielkości Puszka z zespołem Cushinga ma w przysadce łagodną zmianę rozrostową, która prowadzi do nadprodukcji kortyzolu.”

- Jeśli historia i objawy kliniczne zdają się być subtelne i nie są jeszcze problematyczne dla pacjenta lub właściciela, zasugeruj, że pies może mieć zespół Cushinga i odłóż diagnostykę na 3 miesiące.
 - Jeśli masa ciała pacjenta wynosi >20 kg, doświadczenie dr Cook wskazuje, że 50% takich psów ma nadczynność kory nadnerczy zależną od przysadki (PDH) a 50% zależną od kory nadnerczy (ADH). Wraz ze wzrostem masy ciała psa wzrasta prawdopodobieństwo ADH.
 - Nie zwlekaj z dalszą diagnostyką u psów dużych ras, u których wywiad bądź objawy kliniczne odpowiadają zespołowi Cushinga.

- Nie można zdiagnozować zespołu Cushinga BEZ opisu zwierzęcia, wywiadu i objawów klinicznych pacjenta, u którego wykonano badanie.

Można interpretować WYŁĄCZNIE wyniki jako zgodne z zespołem Cushinga.

W pierwszej kolejności skoncentruj się na pacjencie, a następnie na badaniach laboratoryjnych.

Badania laboratoryjne można interpretować. Postawienie rozpoznania wymaga wiedzy na temat pacjenta.

Zapamiętaj zasłyszane informacje i swoje obserwacje lub trudności w leczeniu pierwszej choroby pacjenta.

„Zalecam przeprowadzenie badania krwi zwanego testem hamowania niską dawką deksametazonu, aby sprawdzić, czy Reks ma zespół Cushinga. To zwykle wszystko, czego potrzebujemy. Jeśli jednak ten test nas zawiedzie, możemy przeprowadzić kolejny.”

Leczenie

- Zachowaj realistyczne podejście co do kosztów leczenia, ale nie przepraszaaj. Upewnij się, że możesz skutecznie leczyć i monitorować pacjenta, ale powiadom właściciela, że jest to postępowanie przez całe życie.

- Przedstawienie kosztów w kontekście często jest pomocne. Na przykład: cena terapii psa z zespołem Cushinga równa się kosztowi codziennej kawy z mlekiem.

Pomoże to klientowi powiązać cenę wysoce specjalistycznego leczenia z wartością czegoś łatwego do wyobrażenia.

- Poinformuj właściciela o korzyściach płynących z terapii i konsekwencjach braku leczenia.

- Psy z zespołem Cushinga doświadczają wielu objawów, które wpływają zarówno na ich jakość życia, jak i na jakość życia właścicieli.

- Czas przeżycia u psów leczonych na nadczynność kory nadnerczy jest różny w badaniach, ale możesz zapewnić właścicieli, że jakość życia psa ulegnie znaczącej poprawie, gdy nadprodukcja kortyzolu będzie kontrolowana.

- Pozytywne nastawienie do leczenia upewni właścicieli zwierząt co do tego, że postępują właściwie.

Monitorowanie

- Ważne jest, aby wiedzieć jak radzi sobie pies w miarę upływu czasu. Skonsultuj się z właścicielem w sprawie odpowiedzi klinicznej jego pupila.
- Na każdej kontroli koncentruj swoją uwagę na samopoczuciu psa zanim zinterpretujesz wszelkie badania krwi.

Niniejsza ulotka została opracowana jako uzupełnienie webinarium przeprowadzonego przez dr Audrey Cook.

Aby poszerzyć swoją wiedzę i zrozumienie w zakresie zespołu Cushinga oraz uzyskać więcej informacji na temat omawiania go z właścicielami, przejdź do modułu Akademii Dechra.

www.dechra.pl/akademia

Więcej zasobów, które pomogą Ci wesprzeć właściciela po rozpoznaniu, znajdziesz na stronach: www.dechra.pl/kompendium-wiedzy oraz www.dechra.pl/poradnik-opiekuna

 dechra.pl/kompendium-wiedzy
podejrzaniocushinga.pl

 diagnosingcushings.com/pl
omegakarmy.pl

  [@dechrapolska](https://www.instagram.com/dechrapolska)